

Εμπειρίες γυναικών αρχιτεκτόνων στα χρόνια της κρίσης.

Η ανακοίνωση βασίζεται στις βιογραφικές αφηγήσεις 15 γυναικών αρχιτεκτόνων, οι οποίες συγκεντρώθηκαν στο πλαίσιο της υπό εξέλιξη διδακτορικής διατριβής «15+1 γυναίκες αρχιτέκτονες στην Αθήνα – Διαβάζοντας τις εργασιακές και προσωπικές διαδρομές τους», ΕΜΠ. Στόχος της ανακοίνωσης είναι να εξεταστούν οι ποικίλες επιπτώσεις της κρίσης στις γυναίκες αρχιτέκτονες.

Η οικονομική κρίση συνιστά για τις αφηγήτριες ένα νέο πλαίσιο καθώς έρχονται αντιμέτωπες με διαρκώς μεταβαλλόμενες κοινωνικές πραγματικότητες. Επηρεάζει την επαγγελματική τους πορεία, αλλά και την καθημερινότητα και τον προσωπικό και κοινωνικό τους χώρο. Οι τρόποι βίωσης και οι επιπτώσεις της κρίσης καθορίζονται από παράγοντες όπως το φύλο, η ηλικία, οι υποχρεώσεις και οι δεσμεύσεις τους και η προγενέστερη βιωματική τους εμπειρία.

Μελετώνται οι αλλαγές στον τρόπο που ασκείται το επάγγελμα, η μείωση της απασχόλησης σε μελέτες και κατασκευές, η «ανακάλυψη» νέων αντικειμένων εργασίας («παρουσιάσεις», τουριστική βιομηχανία, τακτοποιήσεις αυθαιρέτων κ.ά) και η υποαπασχόληση, η «ανεργία» και η ετεροαπασχόληση. Εξετάζεται ακόμα το πώς η κρίση επηρέασε τις αυτοαπασχολούμενες αρχιτέκτονες, τις οιονεί μισθωτές και όσες εργάζονται/ονταν σε μικρά γραφεία. Τέλος, περιγράφονται οι χωρικές επιπτώσεις της κρίσης στα αρχιτεκτονικά γραφεία (κλείσιμο, μεταφορά του χώρου εργασίας στο σπίτι ή σε άλλη περιοχή ή σε πιο μικρό/οικονομικό χώρο).

Στο δεύτερο τμήμα της ανακοίνωσης αναφέρονται οι επιπτώσεις της κρίσης στην εργασιακή αυτοεκτίμηση και την προσωπική ζωή τους: στις συνεργατικές, φιλικές και ερωτικές σχέσεις. Παρατηρούνται ενδείξεις μετατόπισης των γυναικών της έρευνας από τη δημόσια εργασιακή σφαίρα στον ιδιωτικό βίο και τη μητρότητα και διερευνάται η πιθανή σύνδεση της μετατόπισης αυτής με την επιβεβλημένη, λόγω κρίσης, εργασιακή αποχή. Επίσης εξετάζονται οι οικονομικές συνέπειες της κρίσης και περιγράφεται η συνεχώς αυξανόμενη οικονομική εξάρτησή τους από γονείς, συντρόφους ή προηγούμενες αποταμιεύσεις.

Τέλος, εξετάζονται οι στρατηγικές τους να αντεπεξέλθουν στην κρίση, οι οποίες είναι κυρίως ατομικές και δεν εντάσσονται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο συλλογικών διεκδικήσεων.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΟΥ Αρχιτέκτων Μηχανικός, Εκπαιδευτικός, ΔΕ-ΥΔ ΕΜΠ.